

LEGALIZAREA AVORTURILOR ÎN EUROPA:

STUDIU DE CAZ – POLONIA

Ucigașii în masă Lenin și Hitler au fost primii care au legalizat avorturile în Europa!

Autor: Dr. Antoni Zieba, vicepreședinte, Federația Poloneză a Mișcărilor Pro-Viață
Traducerea și adaptarea: Asociația Pro-vita pentru Născuți și Nenăscuți – Fil. București
www.provitabucuresti.ro

Rezumat: Mulți vorbesc despre avort ca expresie a emancipării feminine, indicându-l printre roadele progresului, dar în Polonia avortul a fost impus de naziști și apoi de dictatura comunistă. După eliberarea de totalitarism, Polonia a devenit o cultură a vieții.

Istoricul legalizării avorturilor în Europa

Primul stat din lume în care uciderea copiilor nenăscuți a devenit legală a fost Uniunea Sovietică, unde avorturile s-au legalizat începând cu data de 15 noiembrie 1920. După victoria Revoluției bolșevice, liderul comunist Lenin și-a îndeplinit țelul formulat anterior astfel: ”abolirea necondiționată a oricărei legislații care sancționează avorturile” (V. Lenin, *Opere*, (ediția polonă), Warsaw, „Ksiazka i Wiedza Ed.”, vol. 19, p. 321). Merită precizat faptul că la vremea respectivă legislația din **întreaga Europă** proteja dreptul la viață al nenăscutului.

Cel de-al doilea conducător de stat european care a legalizat avorturile în țara sa a fost Adolf Hitler. Din dorința de a crea o rasă superioară puternică și pură din punct de vedere biologic, Hitler a încurajat și a aprobat în 1933 legea privind uciderea copiilor nenăscuți care aveau sau erau suspecți ca având malformații. Trebuie adăugat faptul că leguitorii naziști protejau copiii germani sănătoși prin impunerea unor sancțiuni foarte stricte prin care se urmărea încurajarea creșterii demografice a „rasei de stăpâni”.

La scară largă, primele victime ale lui Hiler nu au fost comuniștii, evreii, polonezii sau țiganii, ci copiii germani nenăscuți suspecți ca malformați, precum și victimele eutanasiei, procedură executată pe scară largă de naziști [împotriva bolnavilor psihic, n. trad.]. După cucerirea națiunilor slavone, germanii au pus în aplicare așa-zisul „Plan Ost” de exterminare a popoarelor supuse, prin încurajarea cetățenilor să folosească metodele contraceptive pe scară largă și prin legalizarea avorturilor.

Planurile naziste privind avorturile sunt cel mai bine exemplificate prin luarea de poziție a lui Martin Bormann, secretarul personal al lui Hitler și șeful cancelariei NSDAP [Partidul Național Socialist German al Muncitorilor]: „Datoria slavilor este să ne slujească. Fertilitatea slavilor nu este de dorit. Să folosească prezervative și să facă avorturi – cu cât mai multe cu atât mai bine. Educația [lor] este o amenințare [pentru noi].” (după J. Heydecker, J. Leeb, „*Cel de-al Treilea Reich în lumina Nuremberg-ului*” (în polonă), Ksiazka i Wiedza Ed., Warsaw 1979, p. 391).

După cel de-Al Doilea Război Mondial, pe la jumătatea anilor 1950, în statele din blocul

sovietic, dictatorii comuniști au pus în aplicare așa-zisa acceptare din punct de vedere legal a avorturilor. În statele occidentale, inclusiv în SUA, avorturile au fost legalizate în cea de-a doua jumătate a anilor '60 și '70 [1967 - Marea Britanie, 1973 – SUA, n. trad]. Susținătorii „civilizației morții” au reușit să obțină amendarea legilor prin minciuni și manipulări. (ex. declarația dr. B. Nathanson „Fraudă mortală – o exterminare planificată”, în „Sluzba zyciu”, nr. 2/1999 (în polonă) [vezi și declarațiile lui B. N. la www.strigatulmut.ro - n. trad]. Nathanson a fost implicat în procesul legalizării avorturilor în SUA, dar a trecut printr-o schimbare radicală și a dezvăluit metodele bazate pe minciună și manipulare folosite de susținătorii avorturilor.

Istoricul legalizării avorturilor în Polonia

În Polonia, avorturile au devenit legale începând cu data de 9 martie 1943. La vremea respectivă se numea „posibilitatea de a obține avort”. Apoi forțele de ocupație au adoptat o ordonanță prin care femeile poloneze își puteau ucide fără nici o restricție copiii nenăscuți, dar totodată măreau pedepsa, până la pedeapsa capitală, pentru uciderea copiilor nenăscuți germani.

Încă din data de 22 iulie 1942, Adolf Hitler a dezvăluit poziția sa favorabilă vizavi de avorturi, pe care le considera o metodă indispensabilă de control a populației din teritoriile cucerite. „Familii numeroase din statele cucerite sunt o problemă”, sublinia Hitler, „este în avantajul nostru ca fetele și femeile să facă cât mai multe avorturi posibil”. Mai mult, Hitler a amenințat: „Împușc cu mâna mea pe oricine adoptă legi care să prevină avorturile în teritoriile ocupate din estul Europei”. (după William Brennan, „*Holocaustul avorturilor. Soluția finală din zilele noastre*”, Landmark Press, 1983, p. 34.)

Desigur, după terminarea celui de-Al Doilea Război Mondial, s-a renunțat la legislația nazistă și s-a revenit la legislația poloneză privind protecția copilului nenăscut, legislație aflată în vigoare înainte de începerea războiului.

În Polonia, avorturile au devenit „legale” pentru a doua oară începând cu data de 27 aprilie 1956. Sub teroarea comunistă, membrii Parlamentului Polonez (Sejm) instaurat de ucigașul în masă Stalin au votat pentru re-legalizarea avorturilor. Acest act stalinist a rămas în vigoare până în 1993, când Parlamentul Polonez, prin deputații de centru dreapta și cei ai „Solidarității” a adoptat, pe data de 7 ianuarie, legea privind planificarea familială și protecția embrionului uman. Legea s-a confruntat cu opoziția furibundă a parlamentarilor de stânga și a liberalilor. Astfel, Polonia a devenit primul stat din lume care, în numele democrației, a respins legislația favorabilă avorturilor și a adoptat o lege care protejează dreptul la viață.

După alegerile prezidențiale din 1995 (înfrângerea lui Walesa, victoria lui Kwasniewski - socialist), încă înainte ca noul președinte să depună jurământul, un grup de parlamentari de stânga (în cea mai mare parte din Partidul Laburist) a propus un amendament la legea din 7 ianuarie 1993, care practic însemna înlăturarea protecției legale pentru copilul nenăscut. Amendamentul prevedea impunitate (scutirea de pedeapsă) pentru uciderea copilului nenăscut în cazul în care „femeia însărcinată trăiește în condiții grele de viață sau se confruntă cu o situație personală dificilă.”

Parlamentarii de stânga au folosit pentru motivarea amendamentului argumente false bazate pe multe minciuni evidente. Contrar adevărului, se menționa faptul că: „interzicerea avorturilor din motive de ordin social a condus la apariția unor fenomene anormale (...) numărul femeilor internate în spitale și diagnosticate ca fiind 'predispuse să piardă sarcina', a crescut considerabil, ceea ce indică faptul că femeile încearcă să avorteze singure. Numărul copiilor abandonati și al infanticidelor a crescut.”

În final, amendamentul criminal prin care se nega dreptul la viață al copiilor nenăscuți a fost adoptat pe baza voturilor post-comuniștilor și liberalilor și promulgat de președintele Kwasniewski pe 20 noiembrie 1996. Ulterior, senatorii AWS [Acțiunea Electorală Solidaritatea] au contestat legea la Tribunalul Constituțional care, prin verdictul din 28 mai 1997, a recunoscut dreptul la viață al copilului nenăscut.

Astfel a fost abrogat amendamentul și s-a revenit la legea din ianuarie 1993.

Lipsă de logică „europeană”: pedeapsa cu moartea este interzisă, dar avortul este permis?

În prezent, acest adevăr - faptul că viața începe în momentul concepției – este prezentat ca atare nu doar în jurnalele științifice și în materialele de referință pentru studenții facultăților de medicină, dar chiar și în ghidurile medicale de interes general și în manualele pentru clasele primare. Totuși, cu excepția Irlandei, Poloniei și a Maltei, în toate statele Uniunii Europene uciderea copiilor nenăscuți este legală.

Acceptarea unui stat nou în Uniunea Europeană este condiționată de renunțarea la pedeapsa cu moartea, chiar și în cazul celor mai periculoși răufăcători. Această condiție de acces în cadrul Uniunii s-a impus din respect pentru viața fiecărui om. Însă, în același timp Uniunea pretinde fiecărui stat să accepte avortul liber, o pedeapsă cu moartea inumană aplicată unor nevinovați și neajutorați cum sunt copiii nenăscuți! Cum poate fi exprimată în cuvinte această absurditate incriminatorie? Lipsă de logică, schizofrenie morală și legală?

Se impune să ne reamintim cuvintele Maicii Tereza din Calcutta – câștigătoare a Premiului Nobel pentru Pace – rostite în cadrul Conferinței Internaționale a Națiunilor Unite organizată la Cairo în 1994: „Am repetat de multe ori - și sunt sigură de asta – cel mai mare pericol care amenință pacea în zilele noastre îl reprezintă avorturile. Atât timp cât o mamă are dreptul să-și ucidă copilul, cine ne mai împiedică să nu ne omorâm între noi?”

Vizitați www.provitabucuresti.ro pentru alte materiale despre protecția vieții nenăscute!